

СТАНОВИЩЕ

от д-р Христо Делчев – член на Научно жури (Заповед N 302/12.12.2013)

Относно дисертационен труд:

**„THE ORIBATIDA FAUNA (ACARI: ORIBATIDA) OF VIETNAM -
SYSTEMATICS, ZOOGEOGRAPHY AND ZONATION AND ROLE IN THE
SOIL ECOSYSTEM”**

**„ФАУНА НА ОРИБАТЕИТЕ (ACARI: ORIBATIDA) НА ВИЕТНАМ
- СИСТЕМАТИКА, ЗООГЕОГРАФИЯ И ЗОНИРАНЕ, ФОРМИРАНЕ И РОЛЯ
В ПОЧВЕНАТА ЕКОСИСТЕМА“**

представен от проф. д-р Ву Куанг Манх за придобиване на научната степен
ДОКТОР НА НАУКИТЕ (01.06.02 – Зоология).

Представеният дисертационен труд засяга проучването на фаунистичното разнообразие на орибатидната фауна на Виетнам. Представен е пълен систематичен преглед на установените до момента 320 вида, принадлежащи към 163 рода, 60 семейства и 5 подразреди. Установените от авторът нови таксони за орибатидната фауна на Виетнам са 155. В това число, 13 вида са описани като нови за науката таксони. Приносът е впечатляващ и обхваща основата част от познанието за фаунистичното разнообразие на тази фауна.

Таксономичните приноси са безспорни и засягат пълен систематичен преглед на род *Papillacarus* обединяващ 9 вида. Направена е таксономична ревизия, като е представен и ключ за тяхното детерминиране. Дискутиран е таксономичният статус на вида *Papillacarus arboriseta* Jeleva & Vu, 1987, като са представени аргументи и доказателства за неговото разграничаване от вида *P. hirsutus* (Aoki, 1961).

На базата на натрупаната фаунистична и таксономична информация е установено, че Орибатидната фауна на Виетнам принадлежи към 8 зоогеографски комплекса (Ориенталски, Палеарктичен, Космополитен, Афротропичен, Австралийски, Неотропичен, Неарктичен и Пасифичен).

Ориенталският комплекс обхваща 60 % от установените видове, 111 от тях може да се приемат, като потенциални ендемити за територията на Виетнам.

Направено е и зонирание на Орибатидната фауна на Виетнам, като са установено, че тя е групирана в 3 основни региона в северен централен и южен Виетнам, разпределена в 6 подрайона.

Трябва да се отбележи, че вследствие проучване на микроартроподната фауна и по специално върху видовото разнообразие на Oribatida и Collembola в Националния парк Там Дао е установено, че естествените гори са основната среда за формирането на орибатидните съобщества. Намалването на горите вследствие засиления човешки натиск, рестриктира разпространението на тези съобщества.

Установено е, че наличието на територии с тревисти храстови съобщества играят положителна роля за оцеляването и възстановяването на орибатидните фаунистични комплекси.

Разгледани са три вида (*Tectocepheus velatus*, *Scheloribates praeincisus* и *Scheloribates praeincisus*), които могат да се използват като биоиндикатори за нарушени почвените екосистеми, вследствие антропогенния натиск и климатичните промени.

Установена е и значението на различните типове почва за формирането на орибатидните съобщества, вследствие изследване на 2 отделни орибатидни комплекса, както и тяхната роля за подобряването на почвената структура.

Установени са и 10 вида тении (*Cestoda: Anoplocephelidae*), паразитиращи по 21 вида гръбначни животни, които използват орибатидни едвидове, като междинни гостоприемници.

Представените публикации свързани с дисертационния труд са 36. Сред Трябва да се отбележи, че те обхващат и 1 монография и 9 статии в международни списания 8 от които с импакт фактор.

Забележките, които мога да направя засягат главно формалната страна и се отнасят до някои повторения в изложението и не винаги точния английски език.

В заключение ще кажа, че представения дисертационен труд съдържа значими научни и научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката и отговарят на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България.

Това ми дава основание да препоръчам на Научното жури да гласува за придобиването на научната степен ДОКТОР НА НАУКИТЕ (01.06.02 – Зоология) от проф. д-р Ву Куанг Манх

Подпис:

(д-р Христо Делчев)

София, 19.12.2012